

PROJEKT

Uchwała nr XIII/36/2016 Rady Dzielnicy Wrzeszcz Górny z dnia 13.10.2016 roku

w sprawie wniosku o demontaż fragmentu ekranów akustycznych wzdłuż al. Żołnierzy Wyklętych

Na podstawie §15 ust. 1 pkt 7 Statutu Dzielnicy Wrzeszcz Górny, stanowiącego załącznik do Uchwały nr LII/1183/14 Rady Miasta Gdańska z dnia 24 kwietnia 2014 roku w sprawie uchwalenia Statutu Dzielnicy Wrzeszcz Górny (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 30.05.2014 r., poz. 2016 z późn. zm.)

Rada Dzielnicy Wrzeszcz Górny uchwała, co następuje:

§ 1

Rada Dzielnicy Wrzeszcz Górny wnioskuję o przeprowadzenie demontażu ekranów akustycznych wzdłuż al. Żołnierzy Wyklętych (Trasie Słowackiego) zgodnie z §2 uchwały.

§ 2

W związku ze zbliżającym się zakończeniem okresu gwarancji i karencji projektu Trasa Słowackiego oraz mając na uwadze interes społeczny w postaci dużego zapotrzebowania na atrakcyjną wizualnie i funkcjonalną przestrzeń do rekreacji na terenie przyległym do Srebrnego Stawu (zbiornika Srebrniki/Srebrzysko) Rada Dzielnicy Wrzeszcz Górny wyraża wolę dokonania przekształceń przestrzennych otoczenia zbiornika oraz zmian w wyposażeniu, a tym samym formie estetycznej al. Żołnierzy Wyklętych.

Kierunek zmian przekształcający Trasę w autentyczną śródmiejską aleję, przestrzeń przyjazną wszystkim użytkownikom drogi, szanującą środowisko przyrodnicze i urbanistyczne został jednoznacznie nakreślony w dokumencie Mikrostrategii dla Wrzeszcza Górnego podsumowującym Quo Vadis, Gdańsku? otwarte warsztaty z udziałem mieszkańców i planistów w latach 2014-2015.

Rada Dzielnicy poznawszy stanowisko ZDiZ uzyskane w odpowiedzi na pismo Zarządu RDWG z 14 września br. oraz koszty i szczegóły procedur pomiarowych, projektowych i uzgodnieniowych zamierza partycypować w miarę posiadanych możliwości organizacyjnych i finansowych w pracach przygotowawczych.

Prace nad tematem jako całością Rada zamierza rozpocząć od wizyty studyjnej z udziałem radnych i pracowników ZDiZ na terenie przyległym do Srebrnego Stawu (zbiornika Srebrniki/Srebrzysko) opisanym w poniższym zestawieniu jako Etap I-II. Jest to miejsce szczególnej troski Rady oraz takich instytucji jak GOKF (co roku wspólnie organizujemy wiosenną imprezę z turniejem smoczycy łodzi, w br. rozpoczynamy montaż elementów przystani i zaplecza dla sekcji wioślarskiej), Gdańskie Melioracje (w br. przygotowuje się do montażu nabrzeża z gabionów sfinansowanego przez Radę, zrealizowała atrakcyjną fontannę - natleniacz wody) i sam ZDiZ

(przychylenie się do wspólnych przyszłych realizacji projektów takich jak koncepcja schodów terenowych i punktu widokowego oraz uzupełnienia wyposażenia w małą architekturę i urządzenia rekreacyjne).

Liczymy na to, że wspólnie uda się nam uczynić z okolic Srebrnego Stawu miejsce rekreacji dla mieszkańców o przyjaznej formie oraz symbolicznej bramy do miasta, którą czynią zeń trasa PKM wraz z atrakcyjnymi wizualnie wiaduktem i stacją oraz wlot Trasy Słowackiego (Al. ŻW).

Etap I

Problemy:

1. Brak możliwości obejścia stawu - spacerujący i biegacze muszą zawracać lub przedzierać się przez teren prywatny na zapleczu działki Srebrniki 1
2. Brak społecznej kontroli nad ślepym odcinkiem - miejsce ciemne, niewidoczne z ulicy, zbierają się tam pijacy, młodzież organizuje imprezy, teren jest zaśmiecany, mury oporowe pokryte są graffiti, w korytarzu przepustu często nocują bezdomni
3. Za wymienionymi 1-3 przęsłami paneli nie znajdują się żadne zabudowania, zwłaszcza mieszkalne - ich funkcjonowanie, jak i całego odcinka wzdłuż zbiornika jest nieuzasadnione.

Rozwiązanie: Demontaż 1-3 przęseł na wysokości przepustu awaryjnego (pn-wsch. narożnik stawu).

Uzasadnienie: wymierną poprawę sytuacji można uzyskać relatywnie małym kosztem: możliwość obejścia (w tym ucieczki w razie zagrożenia np. napadem), dostęp światła (w tym nocą latarni ulicznych), dostęp dla służb porządkowych i ratunkowych (np. w przypadku powodzi). Demontaż dodatkowo pozwoli na obniżenie kosztów utrzymania.

Etap II

Problemy:

1. Brak widoczności stawu z ulicy, niska estetyka przestrzeni.
2. Niewykorzystany potencjał ulicy jako atrakcyjnego nabrzeża zbiornika wodnego.
3. Za odcinkiem ekranów między ul. Srebrniki, a zejściem do stawu z al. Żołnierzy Wyklętych nie znajdują się żadne zabudowania, zwłaszcza mieszkalne - ich funkcjonowanie, jak i całego odcinka wzdłuż zbiornika jest nieuzasadnione, tym bardziej, że dźwięki dochodzące z ulicy na odcinku nieosłoniętym ekranami i tak niosą się po powierzchni akwenu.

Rozwiązanie: Demontaż odcinka ekranów wzdłuż zbiornika od wspomnianego zejścia do przepustu awaryjnego (pn-wsch. narożnik stawu), a w najlepszym wypadku aż do ul. Srebrniki.

Uzasadnienie: Odślonięcie stawu pozwoli na ekspozycję jego walorów estetycznych i nada al. Żołnierzy Wyklętych charakter autentycznej alei z atrakcyjnym ciągiem pieszym nad brzegiem zbiornika. Demontaż dodatkowo pozwoli na znaczne obniżenie kosztów utrzymania. W przypadku rozbiórki konstrukcji wzdłuż działki Srebrniki 1 zniknie dodatkowo problem ciemnego przesmyku pieszego stanowiącego przestrzeń sprzyjającą przestępczości.

Etap III (wariantowy)

Likwidacja pozostałych odcinków w rejonie ul. Srebrniki. Ekran jako bariera dla hałasu służy w tej chwili bardzo nielicznym lokalom mieszkalnym.

Na odcinku PKM-Srebrniki są to tylko dwa budynki, w tym tylko jeden wielorodzinny, o stanie technicznym zwiastującym rychłą konieczność rozbiórki. Istnieje podejrzenie, iż koszt wykonania ekranów dźwiękochłonnych na przedmiotowym budynku przekroczył wartość tych budynków. Pozostałe budynki znajdują się w głębi działek lub na skarpie, której wysokość jest co najmniej równa wysokości ekranów, wskutek czego ekrany w wymierny sposób nie chronią prawdopodobnie nawet lokali w parterze.

Na odcinku Srebrniki - Reymonta budynki ustawione są krótszymi bokami do ulicy - to również oznacza, że bardzo niewielki odsetek mieszkań korzysta z nich jako bariery akustycznej. Należałoby rozważyć co najmniej modyfikację istniejącego rozwiązania, w tym demontaż odcinka położonego najbliżej ul. Srebrniki, z którego - jako bariery przed społeczną kontrolą - korzystają osoby, które spożywają tam alkohol i śmieć. Ekran w tym miejscu zostały prawdopodobnie przewidziane do ochrony budynków, które wyburzono tuż przed budową trasy, lub zaraz po niej.

Na odcinku Reymonta - Chrzanowskiego należy rozważyć co najmniej modyfikację odcinka, na którym ekrany zaciniają budynki, tworzą wąskie, niebezpieczne tunele dla pieszych i rowerzystów oraz ograniczają widoczność wyjeżdżającym z posesji powodując zagrożenie wypadkami, głównie z udziałem niechronionych uczestników ruchu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.